

[Johan Asmussen.]

skal det ikke være mindre end et helt menneske; jeg håber også, man kan finde ud af det.

Ja, jeg gør mig jo ikke mange illusioner om, hvordan det vil gå vort ændringsforslag, men én ting er jeg helt sikker på: bliver det ikke vedtaget i dag, så kommer der den dag, hvor det bliver vedtaget, fordi det simpelt hen ikke i længden lader sig afvise.

Niels Westerby: Efter min opfattelse betegner de foreslåede ændringer af det høje tings forretningsorden et betydeligt fremskridt og kan gøre det nemmere i fremtiden at gennemføre tingets arbejde. Det gælder især reglerne om begrænsning af taletiden. Hvis jeg endnu havde en sidste rest af tvivl i mit sind, om det var rigtigt at beskære taletiden, så har det ærede medlem hr. Johan Asmussens indlæg for nylig fuldstændig skaffet den ud af verden.

Jeg mener i øvrigt også, der er store fremskridt med hensyn til sekretærhjælp og på mange andre punkter, og skal indskrænke mig til kun at behandle to spørgsmål.

Det første er tiltaleformen. Jeg er ikke tilhænger af tiltaleformen „det ærede medlem hr.“. Den har hele tiden forekommet mig kunstig, og jeg har i den tid, jeg har været medlem af tinget, haft meget svært ved at vænne mig til at bruge denne form. Det, det drejer sig om, er den sande værdighed for denne rigets fornemste forsamling, og hvis denne sande værdighed er til stede, behøver man ikke „det ærede“ til at pynte den med. Hvis den sande værdighed ikke er til stede, ja, så er det jo lidt komisk at bruge vendingen „det ærede medlem.“ Det er min opfattelse, at hvis man i sin omtale siger noget nedsættende, noget nedvurdrende, noget uværdigt, ja, så er det i virkeligheden uærligt og komisk at bruge vendingen „det ærede medlem“, og hvis man siger noget, der er værdigt og besindigt og fornuftigt, kort sagt et godt indlæg under forhandlingerne, så er det ganske overflødig at bruge vendingen „det ærede“; jeg er altså stærk tilhænger af, at man afskaffer denne form for omtale her i det høje ting.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg synes, de uafhængiges ændringsforslag om, at ethvert medlem skal have adgang til at overvære

udvalgs møder, er et godt forslag. Jeg mener, det er rigtigt, at alle partier får en mulighed for at orientere sig om udvalgenes arbejde, uanset om de har egentlige medlemmer af udvalget eller ej, således, at de ved, hvad der dér foregår, og derfor mener jeg, at ændringsforslaget bør vedtages.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Johan Asmussen m. fl. (se sp. 2362) forkastedes med 132 stemmer mod 9; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslaget i betænkningen vedtoges med 89 stemmer mod 62.

§ 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Bomholt: Jeg foreslår, at sagen henvises til fornyet behandling i udvalget for forretningsordenen.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om økonomisk samordning [af Stetter m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 72) findes i tillæg A, sp. 943, fremsættelsen i tidenden sp. 1448).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Alle-rede da en af forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Stetter, den 17. november i år her i folketinget stillede mig det spørgsmål, om jeg ville foranledige en ændring i loven om økonomisk samordning, således at Butikshandelens Fællesråd kunne opnå repræsentation i det økonomiske råd, havde jeg lejlighed til at gøre nærmere rede for regeringens syn på denne sag. Jeg sagde den-